

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119247588
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6119247588.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Klaudie Koskovej, v spore žalobcu: Tatra - Leasing, s. r. o., so sídlom Černyševského 50, Bratislava, IČO: 31 326 552, právne zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: R.. W. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XX. F. XXXX/X, Z. Z., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/19/2019 - 57 zo dňa 02. 04. 2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/19/2019 - 57 zo dňa 02. 04. 2019 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa prevodu vlastníckeho práva, zriadenia záložného práva a zaťaženia inými právami tretích osôb k nehnuteľnostiam nachádzajúcimi sa v katastrálnom území Z. Z., obec Z. Z., okres Z. Z., zapísanými na LV č. XXXX, parc. C-KN č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. C-KN č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², firemný dom súpisné č. XXXX na parc. C-KN č. XXXX/X a k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v katastrálnom území I., zapísanými na LV č. XXX, parc. C-KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinný dom súpisné č. XXX na parc. C-KN č. XXX/X do právoplatného rozhodnutia vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/19/2019. Okresný súd nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že išlo o návrh podaný spolu so žalobou o neúčinnosť právneho úkonu. Zo žalobcom tvrdených skutočností zistil, že dňa 12. 06. 2013 uzavrel s obchodnou spoločnosťou O-INVEST, s. r. o., so sídlom Dolná 4, Banská Bystrica, ako dlžníkom, Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXX v znení dodatku č. 1 a dodatku č. 2 na predmet financovania osobné motorové vozidlo Z. P rok výroby XXXX. Dlžníkovi poskytol úver vo výške 59.150 Eur. Za zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere sa zaručil R.. L. W., bytom I. H. XXX, I.. Dňa 03. 02. 2014 došlo k odcudzeniu predmetu financovania nezisteným páchatelom. Pretože dlžník, ktorý mal predmet financovania v držbe, dodržal poisťné podmienky určujúce zabezpečenie poisťovateľom, Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., mu odmietla poskytnúť poisťné plnenie. V súlade s článkom III. Zmluvy o úvere - ods. 8 bod 2 žalobca využil svoje právo a ku dňu 05. 08. 2014 písomne vyhlásil predčasnú splatnosť neuhradenej časti spotrebného úveru. Ani dlžník, ani ručiteľ nespĺnili splatný záväzok a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica bolo dlžníkovi a ručiteľovi uložené zaplatiť žalobcovi istinu s úrokom z omeškania a trovami konania. V súčasnosti sú voči dlžníkovi a ručiteľovi vedené exekučné konania. Ručiteľ bezprostredne po vydaní platobného rozkazu previedol na žalovaného Kúpnu zmluvou zo dňa 21. 03. 2016 vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, C-KN č. XXXX/X a č. XXX/X s

firemným domom a na LV č. XXX C-KN č. XXX/X rodinný dom súp. č. XXX. Nehnutelnosť mal ručiteľ v úmysle ďalej užívať, keďže následne dňa 22. 04. 2017 uzavrel spolu s manželkou podnájomnú zmluvu spolu s nájomcom za nájomné 1,- Eur mesačne. Do dnešného dňa ručiteľ nehnuteľnosti užíva, má trvalý pobyt na nehnuteľnosti na LV č. XXX a na LV č. XXXX má do dnešného dňa adresu na doručovanie pre seba ako fyzickú osobu aj pre obchodné spoločnosti, s ktorými je majetkovo alebo personálne prepojený. V čase prevodu vlastníckeho práva mal ručiteľ nepochybne plnú vedomosť o záväzku voči žalobcovi a prevod nehnuteľností realizoval evidentne z dôvodu hroziaceho postihu tohto majetku a z dohodnutého spôsobu zaplatenia kúpnej ceny je zrejmé, že za predmet prevodu nebola reálne vyplatená žiadna kúpna cena, t. j. nedošlo k poskytnutiu protiplnenia. Navyše, v prípade kúpy domu nedošlo ani k jeho skutočnému odovzdaniu, pretože žalovaný prenajal predmet kúpy synovi predávajúcich pravdepodobne za symbolickú cenu a ten ho dal obratom do podnájmu predávajúcim za odplatu 1,- Eur. Z uvedeného je zrejmé, že účelom bolo len formálne zbavenie sa majetku ručiteľa s cieľom ukrátiť uspokojenie veriteľa.

2. Súd prvej inštancie po posúdení žalobcom uvedených skutkových tvrdení a predložení listinných dôkazov (zmluva o poskytnutí spotrebného úveru v zmysle dodatkov, ručiteľské vyhlásenie, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/469/2015, upovedomenie o začatí exekúcie, kúpna zmluva zavkladovaná pod V XXXX/XXXX a V XXXX/XXXX) posúdil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako dôvodný. Podľa okresného súdu z obsahu spisu vyplýva potreba realizácie ochranného účelu neodkladného opatrenia bezodkladnou úpravou pomerov strán sporu podľa stavu existujúceho v čase vydania uznesenia. Nenariadením neodkladného opatrenia hrozí žalobcovi zhoršenie jeho právnej pozície a napriek tomu, že nariadením neodkladného opatrenia sice dôjde k obmedzeniu Ústavou SR chráneného vlastníckeho práva žalovaného, je tento zásah primeraný súdnej ochrane požadovanej žalobcom. Podľa názoru súdu žalobca pripojenými listinnými dôkazmi osvedčil nebezpečenstvo hroziacej ujmy, keďže by mal výrazne zhoršenú pozíciu pri uspokojovaní svojej pohľadávky. Žalovaný napriek nariadeniu neodkladného opatrenia má právo vlastníctvo nerušene užívať. Súd časovo vymedzil trvanie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej pod sp. zn. 20C/19/2019.

3. Proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Súdom vydané rozhodnutie považuje za zásah do svojho vlastníckeho práva garantovaného Ústavou a zákonmi Slovenskej republiky, vydané na základe podanej, zjavne bezúspešnej, odporovacej žaloby. Tvrdí, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konkrétne žalovaný argumentoval tým, že z odôvodnenia predmetného uznesenia súdu je evidentné, že žalobca nemá najmenšiu potuchu o jeho vzťahu k ručiteľovi žalobcu R.. L. W. a jeho rodinným príslušníkom. Za posledných 7 rokov mu ako veriteľ poskytol finančné pôžičky vo výške cca 1.500.000,- Eur. Poskytnutie všetkých finančných pôžičiek má podrobne zdokumentované písomnými zmluvami, výpismi z bankových účtov a podobne. Ich splatenie mal spočiatku zabezpečené záložnými právami k nehnuteľnostiam. Z dôvodu neschopnosti dlžníkov pôžičky splatiť v zmluvne dohodnutej lehote, rozhodol sa čiastočne znížiť dlh ručiteľa formou zápočtu kúpnej ceny za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX a LV č. XXX. Pri dôkladnejšom preskúmaní návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a preštudovaní všetkých dostupných listín by súd zistil, že už pred samotným prevodom vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam na osobu žalovaného bol tento zapísaný ako záložný veriteľ. Podľa čísiel zápisov záložných práv je nepochybné, že záložným právom boli zabezpečené jeho pohľadávky voči dlžníkovi R.. L. W.. Tieto vznikli z titulu finančných pôžičiek a nijako nesúviseli a ani nesúvisia so žalobcom. Poukazuje na to, že všetky jeho splatné pohľadávky voči R.. L. W. a jeho rodinným príslušníkom aj po čiastočnom znížení o kúpnu cenu za prevod nehnuteľností na uvedených LV mnohonásobne prevyšujú pohľadávku žalobcu voči spoločnosti O-INVEST, s. r. o. Následne chronologicky popísal celý priebeh od uzavretia zmlúv o pôžičkách až do času prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na jeho osobu. Tvrdí, že prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX a LV č. XXX nedošlo a ani nemohlo dôjsť k ukráteniu žalobcu ako veriteľa voči ručiteľovi R.. L. W.. Už pred samotným prevodom vlastníckeho práva boli tieto nehnuteľnosti založené v prospech žalovaného ako záložného veriteľa. V čase podpisu kúpnej zmluvy na prevod nehnuteľností na uvedených LV nemal žiadnu vedomosť o zmluvnom vzťahu R.. L. W. voči žalobcovi ani o jeho záväzku, na ktorý žalobca odkazuje. Uvedeným spôsobom, t. j. prevodom vlastníckeho práva na žalovaného a následnou dohodou o zápočte vzájomných pohľadávok a záväzkov došlo dohodou len k zníženiu dlhu R.. L.

W. voči žalovanému. Pokiaľ žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že z dohodnutého spôsobu zaplatenia kúpnej ceny je zrejmé, že kúpna cena nebola reálne vyplatená, teda, že nedošlo k poskytnutiu protiplnenia, uvádza, že skutkovými okolnosťami a doloženými listinnými dôkazmi dostatočne preukázal, že dojednaná kúpna cena v trhovej výške bola zmluvnými stranami v celom rozsahu a zákonným spôsobom (dohodou o zápočte) vysporiadaná. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že ručiteľ R.. L. W. s rodinou naďalej byva v rodinnom dome v obci I., je to z dôvodu, že s týmto žalovaný dočasne súhlasil. Súhlas dal do doby, kým na uvedené nehnuteľnosti nenájde iného kupca. Vydané neodkladné opatrenia ho ako vlastníka nehnuteľností obmedzuje v práve nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Nakoľko však samotný žalobný návrh - odporovaciú žalobu o neúčinnosť právneho úkonu považuje za zjavne neopodstatnenú a bezúspešnú, je rozhodnutý uplatňovať si voči žalobcovi prípadnú náhradu škody v zmysle § 340 ods. 1 CSP. Žalovaný má za to, že súd pochybil, keď pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia bližšie nepreveril ničím nepodložené tvrdenia žalobcu o údajnom nezaplatení kúpnej ceny nehnuteľností, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Samotné dohady a domnienky žalobcu nemôžu byť dostatočným podkladom na to, aby ho súd, aj keď iba dočasne, obmedzoval v jeho vlastníckom práve. Názor súdu, že žalobca pripojenými listinnými dôkazmi osvedčil nebezpečenstvo hrozacej ujmy, keďže by mal žalobca výrazne zhoršenú pozíciu pri uspokojovaní svojej pohľadávky, nepovažuje za pravdivý. Uspokojenie pohľadávky žalobcu z majetku ručiteľa R.. L. W. by však bolo zjavne neúspešné vzhľadom na to, že pohľadávky žalovaného sú zabezpečené prednostným záložným právom s určitou prevyšujúcou hodnotu zálohu. Navrhol nariadené neodkladné opatrenie ako nezákonné v celom rozsahu zrušiť.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol nariadené neodkladné opatrenie potvrdiť. Má za to, že žalovaný predloženými dôkazmi paradoxne sám preukázal, že žaloba a tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sú dôvodné. Zo všetkých predložených dôkazov vyplýva, že žalovaný využíval R.. L. W. ako sprostredkovateľa pôžičiek, ktoré poskytuje viacerým spoločnostiam bez toho, že by sa v nich viditeľne angažoval. R.. L. W. prijatú pôžičku ihneď celkom zjavne používa na financovanie niektorej zo spoločností, ktorých sídla alebo doručovacie adresy sa nachádzajú na K. ulici č. XX v Z. Z., teda v nehnuteľnosti údajne patriacej žalovanému. Je teda pravdepodobné, že R.. L. W. v mene žalovaného investuje a vystupuje vo viacerých spoločnostiach, na čo reálne slúžia všetky pôžičky, ktoré mu poskytol žalovaný, ako vyplývajú z predložených výpisov z účtov, zmlúv a ďalších dokumentov. Poukazuje na zistenia vyplývajúce z jednotlivých pôžičiek, výpisov z účtu a zo záložnej zmluvy (napr. pôžička poskytnutá dňa 28. 08. 2014 v sume 50.000,- Eur bola v rovnaký deň obratom v časti 46.100,- Eur použitá ako pôžička spoločnosti O-INVEST, s. r. o., obdobne pôžička zo dňa 08. 10. 2014 v sume 50.000,- Eur bola obratom v časti 40.000,- Eur použitá ako pôžička spoločnosti O-INVEST, s. r. o., pôžička poskytnutá dňa 05. 11. 2014 v sume 50.000,- Eur bola obratom použitá ako pôžička spoločnosti O-INVEST, s. r. o., v sume 25.000,- Eur, ako plnenie R.. B. W. v sume 14.000,- Eur a suma 10.000,- Eur vybratá v hotovosti z účtu R.. L. W. v rovnaký deň ..., poukazuje na to, že žalovaný v zmluve o pôžičke zabezpečenej záložným právom k nehnuteľnosti na LV č. XXXX, k. ú. Z. Z., tvrdí, že poskytne záložcom pôžičku 350.000,- Eur, tieto pôžičky nemali súvisieť s výplatom kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy nehnuteľností. Žalovaný tiež tvrdí, že úhrada kúpnych cien bola vykonaná zápočtom, čo má preukázať listina o zápočte zo dňa 21. 03. 2016. To sa však v kúpnych zmluvách nespomína, navyše, táto listina je čo do obsahu neurčitá, resp. z nej vyplýva, že ňou zanikajú dva záväzky. V kúpnej zmluve k nehnuteľnosti na LV č. XXXX, k. ú. Z. Z., sa uvádza, že časť kúpnej ceny vo výške 350.000,- Eur bola uhradená na konkrétny účel, pokiaľ by to tak bolo, prezentujú to všetky pôžičky uvádzané vyššie, ktorých súčet je práve 350.000,- Eur. Tieto pôžičky sú však tie, ktoré sú zabezpečené záložným právom a pokiaľ slúžili na úhradu kúpnej ceny nehnuteľností, išlo by o prepadný záloh. K tomu ešte žalovaný tvrdí, že kúpnu cenu uhradil aj ďalšími platbami a sumu 100.000,- Eur priamo R.. B. W.. Žiadnu z uvedených platieb však nepreukázal. V zmluve o pôžičke zo dňa 03. 11. 2014 sa deklaruje, že všetky prostriedky budú použité na dokončenie rekonštrukcie domu na K. XX v Z. Z. na LV č. XXXX, k. ú. Z. Z., k čomu referujú účely pôžičky J. K., Z.. Žalovaný teda požičal pôžičku žalobcovi, aby vykonal rekonštrukciu domu, ten ich ďalej požičal spoločnosti O-INVEST, s. r. o., aj prostredníctvom ich použil na rekonštrukciu a následne si tento dom kúpil na cenu rekonštrukcie?! Navyše, žalobca fotografiami preukázal, že R.. L. W. v tomto dome býval ešte pred podaním žaloby, zjavne teda ide o fiktívny prevod. Žalovaný tvrdí, že ak by sa žalobca úspešne dovolal neúčinnosti právneho úkonu, svoju pohľadávku by nemohol vymôcť na úkor jeho majetku kvôli existencii záložného práva. Tento argument označuje žalobca za nesprávny, pretože ak došlo k odplatnému prevodu predmetnej nehnuteľnosti došlo k splneniu zabezpečenej pohľadávky, v dôsledku čoho podľa § 151 ods. 1 písm. a/ OZ záložné právo zaniklo. Pokiaľ záložné právo stále existuje, k úhrade kúpnej ceny nemohlo dôjsť a ide o úkon bez protiplnenia.)

5. K rodinnému domu v obci I. LV č. XXX, k. ú. I., žalovaný tvrdí, že s manželmi W. uzavrel dňa 14. 06. 2016 Zmluvu o pôžičke s účelom zabezpečenia projektu S. N. realizovaný spoločnosťou Energy Consulting & service, s. r. o., pričom dňa 18. 06. 2016 došlo k prevodu obchodného podielu z R.. L. W. na R.. B. W., reálne tak nemá z poskytnutej pôžičky žiaden prospech; a tiež zabezpečenie projektu S. G. realizovaný celkom zjavne spoločnosťou ENERGY Consulting & services, s. r. o., a spoločnosťou Karex, s. r. o., s ktorou je od decembra 2016 spriaznená spoločnosť ENERGY Consulting & services, s. r. o. Zjavne ide o pôžičky, ktoré neboli poskytnuté dlžníkom, ale spoločnosti ENERGY Consulting & services, s. r. o., resp. Karex, s. r. o., ide teda o simulované právne úkony a podľa § 41a OZ je pôžička poskytnutá údajne R.. W. a W.. W. na základe zmluvy zo dňa 14. 06. 2016 neplatným právnym úkonom. To, že ide celkom zjavne o simulované právne úkony, preukazujú aj výpisy z účtu, ktorými žalovaný preukazuje poskytnutie pôžičky. S poukazom na tvrdené poskytnuté pôžičky a preukázané poskytnuté sumy žalobca uvádza, že žalovaný preukázal poskytnutie sumy 372.000,- Eur, hoci pôžička mala byť poskytnutá až v sume 475.000,- Eur. Na zabezpečenie tejto pôžičky (ktorá je zjavne simulovaným, teda absolútne neplatným právnym úkonom) zriadil žalovaný záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. I.. Následne uzavrel aj odporovanú zmluvu, v ktorej sa dohodli na úhrade kúpnej ceny v sume 245.000,- Eur. K úhrade kúpnej ceny predložili záznam o jej údajnom zaplatení formou vzájomného započítania pohľadávok zo dňa 20. 04. 2017. Pohľadávkou určenou na započítanie bola pohľadávka zo zmluvy o pôžičke zo dňa 08. 06. 2011, poskytnutej v sume 475.000,- Eur predávajúcim. Žalobca nemá podrobnú vedomosť o tejto zmluve o pôžičke, pretože nebola žalovaným predložená. Žalovaný predložil dôkaz, podľa ktorého mala byť celá pôžička poskytnutá dňa 08. 06. 2011 v celom rozsahu splatená, a to na základe potvrdenia o úhrade kúpnej ceny zo dňa 21. 03. 2016, v ktorom sa uvádza, že táto pôžička je splatená v celom rozsahu. Pokiaľ teda žalovaný neposkytol pôžičku veriteľom, nemohlo platne vzniknúť ani záložné právo, ktoré by preto nebolo možné ani platne vykonať. Navyše žalovaný sám preukázal, že kúpna cena k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXX, pre k. ú. I., bola uhradená započítaním s dlhom, ktorý bol ku dňu 21. 03. 2016 splatený. Celkom zjavne teda došlo k právnemu úkonu bez protiplnenia a odporovacia žaloba je dôvodná.

6. Ďalej sa vyjadruje k predloženým výpisom z účtu tak, že nevyplýva z nich, o aké číslo účtu ide, ani kto je jeho majiteľom, k zmluvám o pôžičke a uhradeným platbám žalobca uvádza, že nemajú žiaden vplyv na predmet konania, pretože sa nimi nepreukazuje žiadna relevantná skutočnosť pre tento spor. Zmluvy preukazujú len to, že žalovaný poskytuje opakovane pôžičky spoločnostiam, v ktorých konateľom a spoločníkom je R.. B. W.. Žalovaný teda nepreukázal existenciu odvolacích dôvodov, a preto súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu. Žalovaný tiež potvrdil to, že obava žalobcu z predaja sporných nehnuteľností je dôvodná. Tiež je zrejmé, že pokiaľ by k prevodu nehnuteľností na žalovaného nedošlo, žalobca by bol oprávnený uspokojiť sa aj predajom niektorej z tejto nehnuteľnosti, minimálne predajom domu, zapísaného na LV č. XXX, k. ú. I., predaného v deň vyhlásenia rozsudku. Neobstojí argument, že dom nemožno prediť, nakoľko žalobca je záložným veriteľom, keďže záložné právo nezabezpečuje existujúcu pohľadávku a nebolo zriadené platne. Neobstojí ani argumentácia žalovaného o jeho prednosti pri vymáhaní pohľadávky.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), prejednal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario. Napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne a správne odôvodnené podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

8. Okresný súd Zvolen, ako súd príslušný na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 324 ods. 2 CSP) nariadil žalobcom navrhnuté neodkladné opatrenie, išlo o nariadenie neodkladného opatrenia, keď súčasne s týmto návrhom bola podaná aj žaloba vo veci samej. Predmetom konania vo veci samej je odporovacia žaloba - určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k špecifikovaným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. Z. Z. a na LV č. XXX, k. ú. I.. Práve týchto nehnuteľností sa týka aj nariadené neodkladné opatrenie, konkrétne uloženie povinnosti zdržať sa prevodu vlastníckeho práva, zriadenia záložného práva a zaťaženia inými právami tretích osôb k týmto nehnuteľnostiam do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Súd prvej inštancie po posúdení žalobcom uvedených skutkových tvrdení a predložení listinných dôkazov posúdil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako dôvodný s tým, že je z neho zrejmá potreba realizácie ochranného účelu neodkladného opatrenia bezodkladnou úpravou pomerov strán. Odvolací súd konštatuje, že takýto záver súdu prvej inštancie je plne odôvodnený. Z podanej žaloby vo veci samej, ako aj z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, pretože nie je sporná skutočnosť, že žalovaný je vlastníkom uvádzaných konkretizovaných nehnuteľností, ktoré žalovaný získal kúpnu zmluvou od ručiteľa dlžníka žalobcu R.. L. W., čím je teda osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Veriteľ je za podmienok určených v ust. § 42a OZ oprávnený odporovať nielen právnym úkonom, ktoré urobil dlžník, ale aj právnym úkonom ručiteľa a ďalších osôb, ktoré sú z dôvodu akcesorickej a subsidiárnej povinnosti zákonom zaviazané uspokojiť pohľadávku veriteľa (pozri rozhodnutie NS ČR 31Cdo 870/1999 R 52/2000).

11. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti neodkladným opatrením upraviť pomery strán sporu, keď aj zo samotného odvolania žalovaného jej zjavné, že žalovaný má záujem predmetné nehnuteľnosti predať. Sám uviedol, že súhlas daný pôvodnému dlžníkovi žalobcu obývať naďalej rodinný dom v obci I. mu dal do doby, kým na uvedené nehnuteľnosti nenájde iného kupca. Je preto dostatočne osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov a tiež aj obava z ohrozenia exekúcie, čo napĺňa kritérium opodstatnenosti. Navrhnuté a uložené neodkladné opatrenie vo forme uloženia povinnosti zdržať sa prevodu vlastníckeho práva, zriadenia záložného práva a zaťaženia inými právami tretích osôb k označeným nehnuteľnostiam je bez akýchkoľvek pochybností takým opatrením, ktorým objektívne možno dosiahnuť požadovanú ochranu. Správne súd prvej inštancie skúmal aj dosah nariadeného neodkladného opatrenia na žalovaného a vyvodil správny záver v tom, že aj keď dôjde k obmedzeniu Ústavou SR chráneného vlastníckeho práva žalovaného, zásah je primeraný súdnej ochrane, ktorú požadoval žalobca. Zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že nariadené neodkladné opatrenie nemá za následok, že by žalovaný nemohol svoje vlastnícke právo okrem vymedzeného spôsobu inak užívať.

12. Žalovaný tvrdí, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ v konkrétnostiach argumentuje žalovaný tým, že žalobca nemá žiadnu vedomosť o jeho vzťahu k ručiteľovi žalobcu a jeho rodinným príslušníkom, poukazujúc na poskytnutie finančných pôžičiek uvedeným osobám vo výške cca 1.500.000,- Eur a k chronologicky popísanému priebehu od poskytnutia týchto pôžičiek do času prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na žalovaného odvolací súd uvádza, že všetky tieto žalovaným tvrdené skutočnosti a okolnosti môžu mať význam pre rozhodnutie vo veci samej, teda v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu dlžníka/ručiteľa, konkrétne uvádzaných kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností zo dňa 21. 03. 2016 a zo dňa 20. 04. 2017, ktorým ručiteľ dlžníka previedol vlastnícke právo k označeným nehnuteľnostiam na žalovaného. Pre účely nariadenia neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie tak, ako už bolo konštatované vyššie, vychádzal z osvedčenia existencie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, z tvrdených a osvedčených skutočností v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s dôrazom na posúdenie jeho opodstatnenosti a efektívnosti.

13. Vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu je tiež bez právneho významu preukazovanie zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 14. 06. 2016, ako aj preukazovanie zmlúv o pôžičkách, ktoré žalovaný poskytol ručiteľovi dlžníka žalobcu. Posúdenie, či prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX a LV č. XXX došlo alebo nedošlo k ukráteniu žalobcu ako veriteľa ručiteľom R.. L. W., bude riešené v konaní vo veci samej, a to aj s prihliadnutím na uvádzané záložné právo viaznuce na týchto nehnuteľnostiach v prospech žalovaného.

14. Odvolací súd tak uzatvára, že odvolacie argumenty žalovaného nie sú spôsobilé dospieť k záveru, že nariadené neodkladné opatrenie je nezákonné tak, ako to tvrdí žalovaný.

15. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje správnosť odvolaním napadnutého uznesenia, preto toto s poukazom na ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne a správne odôvodnené potvrdil.

16. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

17. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).